ОРГАНІЗАЦІЯ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ З ФІЗИКИ

Храмова Т.І., Кривоніс С.С., Шелест Т.М.
Національний технічний університет «Харківський політехнічний інститут», м. Харків

Кредитно- модульна технологія навчання передбачає підвищення ролі самостійної роботи студентів з навчальними матеріалами. Формування у студентів бажання самостійно вчитися і розвиток у них вмінь і навичок самостійної роботи є ключовою компетентністю освіти у вищих навчальних закладах.

У середній школі практично не приділяється увага прищепленню навичок самостійної роботи з навчальною книгою. А перехід зі школи до вищого навчального закладу не супроводжується автоматичним переходом на якісно вищий рівень готовності до самостійної роботи з навчальними матеріалами. Що ж до відношення часу, який відводиться навчальними планами на аудиторні заняття і на самостійну роботу, то воно з переходом до вищого навчального закладу змінюється стрибкоподібно і не на користь аудиторних занять.

Основна мета самостійної роботи студентів з вивчення загального курсу фізики полягає в тому, щоб розвинути у студентів молодших курсів навички роботи з конспектами, підручниками, навчальними посібниками та іншою навчальною літературою. Зміст самостійної роботи визначається робочою навчальною програмою з дисципліни та методичними рекомендаціями викладачів, які проводять заняття. Самостійну роботу студентів прийнято умовно поділяти на два основні види: обов’язкову і додаткову. Обов’язкова самостійна робота проводиться в процесі підготовки і проведення аудиторних занять. Вона включає все, що пов’язано з навчальною роботою: конспектування і опрацювання лекцій, робота з підручниками та посібниками, підготовка до практичних і лабораторних занять, підготовка до модульного контролю, колоквіуму, іспиту тощо. Додаткова самостійна робота студентів проводиться виключно за бажанням студента. Вона включає науково- дослідну роботу, участь у засіданнях фізичних гуртків і на наукових конференціях, а також участь у фізичних олімпіадах.

При цьому діяльність викладача має включати такі напрями:

- розробка системи нових завдань з дисципліни на різних рівнях складності;
- індивідуалізація навчальних завдань;
- зміна рівнів складності навчальних завдань з тим, щоб ступінь самостійності у процесі їх виконання постійно зростав;
- створення позитивного емоційного фону заняття;
- надання викладачем консультативно-дозованої допомоги при виконанні студентами самостійної роботи залежно від їх особливостей і рівня складності навчального завдання;
- регулювання частоти і глибини контролю за продуктивністю виконання самостійної роботи студентами.